

(4) A 19. §-ban megjelölt parancsnok — ha a hadviselés érdekében szükségesnek mutatkozik — a 7. §-ban fel nem sorolt, illetőleg a 11—18. §-ok alá nem tartozó közigazgatási ügyekben is intézhet megkeresést a 19. §-ban említett polgári hatóságokhoz rendelkezések vagy intézkedések megtétele iránt. A hatóság az ilyen megkeresést is haladéktalanul tárgyalás alá venni köteles, s tartozik eljárásában a katonai érdekekre fokozott figyelemmel lenni. Amennyiben a jelen bekezdés alá tartozó esetben a polgári hatóság a megkeresést nem tartja teljesíthetőnek, utasítás végett felügyeleti hatóságához fordul.

21. §.

(1) A 20. §-ban meghatározott jogkör egyedül a 19. §-ban megjelölt katonai parancsnokokat illeti meg; más katonai parancsnokok — így különösen a hadművelési területen működő katonai egységek parancsnokai — a szükséges közigazgatási rendelkezések vagy intézkedések iránt a 19. §. (2) bekezdésében megjelölt illetékes katonai parancsnokhoz kötelesek fordulni megfelelő további eljárás céljából és közvetlenül közigazgatási intézkedésekre csupán abban az esetben jogosultak, ha ez a közigazgatás rendes szabályai szerint egyébként is hatáskörükbe tartozik (pl. 1939. II. tc. 125. § (3), (4) bek.).

(2) Olyan esetekben, ha helyben vagy a közvetlen közelben a 19. §-ban meghatározott katonai parancsnokságok egyike sem található és a késelem a hadviselés szempontjából hátránnyal járna a polgári közigazgatási hatóságok kivételesen a 19. §-ban megjelölt katonai parancsnokok indítványait is kötelesek tárgyalás alá venni.

IV. FEJEZET.

Szükségszerű katonai közigazgatás.

22. §.

(1) Ha az ország területének valamely részén a polgári közigazgatási hatóságok működése a polgári közigazgatás szerveire is kiterjedő kiürítés folytán vagy egyébként a hadműveletek következtében ténylegesen megszűnik, mindaddig, míg ezen a területen a polgári közigazgatás működését ismét megkezdheti, szükségszerű katonai közigazgatásnak van helye. A szükségszerű katonai közigazgatás feladata a mindenkori helyzetben felmerülő azoknak a sürgős közigazgatási tennivalóknak az ellátása, amelyek a hadviselés érdekében, továbbá a közrend fenntartása, a személy- és vagyonszükséglet megővése, valamint a polgári lakosság elsőrendű életszükségleteinek és egészségvédelmének biztosítása szempontjából elkerülhetetlenül szükségesek. A szükségszerű katonai közigazgatás vezetése és irányítása a polgári közigazgatás nélkül maradt területen működő legfőbb katonai parancsnok hatáskörébe tartozik; a legfőbb katonai parancsnok a szükségszerű katonai közigazgatás tartama alatt megteheti mindazokat a rendelkezéseket és intézkedéseket, amelyeket a jelen rendelet 7. §-a, valamint 11—18. §-ai az ott felsorolt közigazgatási ágak körében a polgári közigazgatás esetén kormánybiztos hatáskörébe utalnak. A közigazgatás egyéb ágainak ellátása a szükségszerű katonai közigazgatás tartama alatt szűn fel.

(2) A szükségszerű katonai közigazgatást vezető és irányító katonai parancsnokok rendelkezéseit és intézkedéseit katonai szervek által fogadják.

V. FEJEZET.

Hatálybalépés.

23. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi április hó 4.-én.

Sztójay Döme s. k.
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. minisztérium
1.450/1944. M. E. számú rendelete

a zsidók megkülönböztető jelzéséről szóló
1.240/1944. M. E. számú rendelet 3. §-ának
kiegészítése tárgyában.

A m. kir. minisztérium a honvédelemről szóló 1939. II. tc. 141. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli.

1. §.

(1) Az 1.240/1944. M. E. számú rendelet 1. §-ában foglalt rendelkezés nem terjed ki a zsidók közül

1. keresztény vallásfelekezeti tényleges vagy nyugdíjas lelkipásztorára, szerzetes rendnek lelkipásztori működésre jogosult tagjára és arra, aki — akár mint szerzetes rendnek tagja, akár mint az illetékes egyházi hatóság részéről felavatott diakonus, diakonissza — kizárólagos élethivatásként elhagyottak, szegények, árvák és betegek gondozásának munkáját végzi;

2. az 1.240/1944. M. E. számú rendelet 3. §-ában felsorolt kitüntetései folytán kivétel alá eső személynek vele együttélő feleségére vagy özvegyére és gyermekére;

3. A jelenlegi háború hadiözvegyeire és hadiárváira;

4. nemzsidó személynek vele együttélő, keresztény vallásfelekezethez tartozó házastársára, továbbá nemzsidó személynek keresztény vallásfelekezethez tartozó özvegyére; amennyiben a házasságból gyermek van, a kivételezés mindkét esetben csak akkor áll fenn, ha a gyermek nemzsidó;

5. Magyarországon tartózkodó azokra a külföldi állampolgárokra, akik külföldi állampolgárságukat a külföldiek, ellenőrző országos központi hatóság által az illetékes külképviseleti hatóság megkeresése alapján az, arra a célra kiállított tanúsítvánnyal igazolják.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezése a bekezdés 1. pontjában említett személyek közül csak azokra vonatkozik, akik a jelen rendelet hatálybalépésekor felszentelt (felavatott) lelkipásztorok, diakonusok, diakonisszák, illetőleg a rendnek fogadalmat tett tagjai.

2. §.

A jelen rendelet az 1944. évi április hó 5. napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi április hó 4.-én.

Sztójay Döme s. k.
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. honvédelmi miniszter
26.666/Elnökség — 1944. számú
rendelete.

Zsidónak minősülők katonai egyenruhaviselési jogának megvonása.

Mindazok az egyének, akik a vonatkozó kormányrendeletek értelmében a zsidók számára előírt megkülönböztető jelzést (sárga csillag) kötelesek hordani, katonai egyenruhát nem viselhetnek.

Ilyen honvédségi és csendőrségi személyektől — tekintet nélkül állományviszonyukra — az egyenruha viselési jogát ezennel megvonom.

Budapest, 1944. évi április hó 1.-én.

csataji Csataj Lajos s. k.
m. kir. honvédelmi miniszter.

A m. kir. belügyminiszter
95.300/1944. B. M. számú rendelete.

A kárpátaljai területre, továbbá Máramaros vármegyébe, Ungvár thj. városba és Munkács megyei városba való utazás korlátozása.

A közrend védelmének fokozottabb biztosítása végett a következőket rendelem:

1. §.

(1) A kárpátaljai területre, továbbá Máramaros vármegyébe, Ungvár thj. városba és Munkács megyei városba további rendelkezésig csak Utazási Igazolvánnyal (alábbiakban: igazolvány) szabad utazni, (1. sz. minta.)

(2) Igazolvány nélkül is jogosultak az utazásra:

a) a m. kir. kormány tagjai;

b) az Államfő környezetének ama tagjai, akik a kabinetiroda, illetőleg a katonai iroda főnökének írásbeli felhatalmazását felmutatják;

c) azok a közszolgálati alkalmazottak, akik az illetékes miniszter kiküldetési (Nyílt) rendeletével utaznak és személyazonosságuk igazolására alkalmas fényképes igazolvánnyal is rendelkeznek;

d) a magyar közlekedési vállalatoknak az (1) bekezdésben említett területre a forgalom lebonyolítása céljából bejáró közegei.

2. §.

(1) Az igazolvány kiállítását a folyamodó lakóhelye szerint kis- és nagyközségben a községi előljárásnál, a m. kir. rendőrség működési területén kis- és nagyközségekben, valamint a megyei városokban a m. kir. rendőrkapitányság (r. kirendeltség) vezetőjénél kell kérni. E hatóságok a kérelmet véleményes jelentéssel — éspedig a községi előljárásságok a főszolgabíró útján — a vármegye alispánjához terjesztik fel. Thj. városokban a m. kir. rendőrkapitányság vezetőjénél, Budapesten a m. kir. rendőrség budapesti főkapitányánál kell a kérelmet előterjeszteni.

(2) A kérvénynek tartalmaznia kell a folyamodó családi és utónevét, születési helyét és évét, vallását, foglalkozását, lakóhelyét (kerület, utca, házzszám, emelet, ajtó is), valamint névszerint fel kell sorolni a vele utazó 12 éven aluli gyermekek utónevét és korát.

(3) A kérelem előterjesztése alkalmával a folyamodó 6×9 cm nagyságú, felragasztásra alkalmas arcképet mellékelni kell. A hatóság csak olyan arcképet fogadhat el, amelynek hátlapján az arcképet ábrázoló személy családi és utóneve, születési helye és ideje, vallása, foglalkozása és állandó lakása is fel van tüntetve. Ezeknek az adatoknak valódiságát a lakóhely szerint illetékes m. kir. rendőrszoba parancsnoka, illetőleg a községi (kör-) jegyző aláírásával és hivatalos pecséttel igazolja.

(4) Aki személyazonosságának igazolására alkalmas fényképes igazolvánnyal (pl. igazoló jegy, kedvezményes vasuti jegy váltására jogosító érvényes igazolvány, stb.) rendelkezik, annak fényképet nem kell mellékelnie.

(5) Ha a folyamodó előszóval kéri az igazolvány kiállítását, a kérését és a (2) bekezdésben felsorolt adatokat jegyzőkönyvbe kell foglalni.

3. §.

(1) Az alispán, illetve thj. városban a m. kir. rendőrkapitányság vezetője, Budapesten pedig a m. kir. rendőrség budapesti főkapitánya határoz a kérelem felett. Az igazolvány legfeljebb 10 napi érvénnyel állítható ki és lejártá esetén egyizben 10 napra meghosszabbítható.

(2) Az igazolvány díj- és illetékmentes.

4. §.

Igazolvány csak igazoltan halaszthatatlanul szükséges utazás esetén nemzethűségi, erkölcsi, köz- és államrendészeti szempontból kifogás alá nem eső személy részére állítható ki.

5. §.

(1) Ha a folyamodó a 2. §. (4) bekezdésében említett fényképes igazolványt mutat be, a hatóság az általa kiállított utazási igazolvány második oldalára a bemutatott fényképes igazolványt kiállító hatóság (szerv) nevét, annak számát és keltét rávezeti. Ha a folyamodó fényképet nyújt be, ezt az igazolvány második oldalára felragasztja, a fénykép sarkát hivatali bélyegzőjével ellátja s a fényképet és a fénykép alatt az igazolványt tulajdonosával aláírta.

(2) Az igazolvány harmadik oldalán fel kell tüntetni az érvényességének időtartamát, valamint azt a helységet, ahová a folyamodó utazik, illetőleg visszatér.